

MARIARI GARBITZEKO EGUNEAN.

Arpegia badakar
 Barrez egun sentiak,
 Kanpoak Eguzkiak
 Urrez badauz jauzten,
 Andrea da zeurorri
 Agur bat emon nairik,
 Diralako goisetik
 Guztiak jagiten.
 Gaur emoten deutsue
 Alboradea danak,
 Choricho kantatzallak
 Errama gañetan,
 Euren chorrochioak
 Esan gura dabela,
 Zareala ederra
 ¡O Ama sorreran!
 Errekacho garbian
 Kardinchai¹ ezkoturik²
 Lumachoak kozkorrik
 Bajakez jarriten,
 Maria zareala
 Guztizko egokia,
 Galant miragarria
 Dabe iragarten.
 Larroseak dotore,
 Lirioak arrorik,
 Lurrinak isuririk
 Dabe erakusten,
 Sorreratik Maria
 Aren usain gozoa,
 Baño gozoagoa
 Dozula botaten.
 Bere zuritasuna
 Belchargak³ dau estaltzen,
 Ichasoak gelditzen
 Ondak bereala,

Zakusenean zelan
 Zu zarean ederren,
 Dontzellea dontzellen
 Eta amen Ama.

Erregiñea zara
 Edertasun danena,
 Udarik galantena
 Zugaz oi da zurtu,
 Neguak iges egin
 Infernuak gerria,
 Eta bere anzia
 Lotsarian galdu.

Baita uso politik
 Zidarrezko errekan,
 Deutsu zuri kantetan
 Dabillala pozez,
 Bakochak bere chandan
 Euren doe andiak,
 Urteko lau aldiak
 Eskinten deu tsuez,

Zure oñatsai⁴ laztan
 Deutse egiten astruak,
 Dauka zure buruak
 Izarrez arua,
 Zeure oñen aulkitzat
 Daukazu illargia,
 Ta barriz Eguzkia
 Da zure man tua.

Nai zaitue agurtu
 Aingeruak Zeruan,
 Kriaturak soruan
 Gure alkarren leyan,
 Zeurorren sorreria
 Loirik бага garbia,
 Eta miragarria
 Chit zalako izan.

(1) Gilguero.—(2) Humedecen.—(3) Cisne.—(4) Pasos.

Jaunak zinduzalako
 Egiñ orren dontsua,
 Orren bedekinatua
 Ta Beretzat Ama,
 Agur, agur, milla agur,
 Guraso orren diña,
 Izateko egiña
 Jayo ziñeana.

. . . . .
 . . . . .

Izanik zu jo Andrea!
 Zorionez aĩñ betea
 Norutza Emakumea
 ¿Zoaz gaur goiñ jagirik?
 Goiñaro orren charrean
 Otzak kikillik bidean,
 Edur leituen gañean
 Zeure Jesus arturik?

Zek zaroaz Salenera
 Loirik ez da garbitzera,
 Garbitasuna berbera
 Baldin beti bazara?
 Egun sentia goisetan
 Jakunean agerketan
 Ibar, lau, ta tontorretan
 Ezpada aĩñ ederra?

¿Zek zaroaz jo Maria!
 Mota bagarik zuria
 Uso edurrez jantzia
 Templura garbi jarten?
 ¿Ez padot nik erreketan,
 Eta euren korrontetan
 Urik iñor begiztetan
 Zu duiñ leyar joaten?

Zu izanik ederrago
 Illargia bera baño,
 Izar bat chit argiago

Gaur ¿nai dozu garbitu?
 ¿Nun daukazu baltzunarik?
 ¿Nun oreiñ ta nun orbanik?
 ¿Nun loirik ta ¿nun motarik?
 ¿Nun dozu zek eraindu?

Zu zara bai, zu Andrea,
 Gaurko legetik librea,
 Ta zure onoidadea,
 Ezkutau gura dozu,
 Beste andrakunien gisan,
 Loitu bagarik seingintzan,
 ¿Zertan nai dozu Eliñan
 Andra garbia sartu?

¡O Jaunaren Esposa!
 Bere Ama ta Alabea!
 Zeruko Erregiñea!
 Arriturik naukazu!
 Ikusirik zareala,
 Legera loien erara
 Erru bagea izanda
 Borondatez umilldu.

Ez dakit agaitik bada,
 Zeñ dan zurgarrien Ama,
 Umilltasun ori ala,
 Dozun garbitasuna
 Biok nabe lotsaketan
 Biok nabe kondenetan,
 Nazalako arroketan,
 Izanik loitasuna.

Umillen Irakaslea
 Egin naizu umilldea,
 Loirik bagako Andrea,
 Egin naizu garbia,
 Egiñ naizu loi au zuri,
 Umill eta garbiz zeuri,
 Nik dagizudan iduri,
 Andra utsik zuria.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

